

Ikt. sz.: NJB/8-2/2016.

NJB-4/2016. sz. ülés
(NJB-27/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2016. április 20-án, szerdán 10 óra 14 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló T/10099. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	12
<i>a) Az egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló T/9590. számú törvényjavaslat</i>	<i>12</i>
<i>Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése</i>	<i>12</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>13</i>
<i>Dr. Szél Bernadett válasza</i>	<i>16</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>17</i>
<i>b) Az egyes törvényeknek a nehéz körülmények között élő nők helyzetének javítását célzó módosításáról szóló T/9667. számú törvényjavaslat</i>	<i>18</i>
<i>Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése</i>	<i>18</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>19</i>
<i>Dr. Szél Bernadett válasza</i>	<i>22</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>23</i>
<i>c) A szociális diplomák és a gyógypedagógusi felsőfokú végzettség megszerzéséhez szükséges nyelvvizsga-követelmények feltételeinek módosításáról szóló H/9691. számú határozati javaslat</i>	<i>24</i>
<i>Vágó Sebestyén szóbeli kiegészítése</i>	<i>24</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>24</i>
<i>Vágó Sebestyén válasza</i>	<i>26</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>27</i>
<i>d) Az egészségügy megmentéséről szóló H/10127. számú határozati javaslat</i>	<i>27</i>
<i>Szabó Tímea szóbeli kiegészítése</i>	<i>27</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>28</i>
<i>Szabó Tímea válasza</i>	<i>30</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>30</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10099. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
  - a) Az egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9590. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
  - b) Az egyes törvényeknek a nehéz körülmények között élő nők helyzetének javítását célzó módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9667. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
  - c) A szociális diplomák és a gyógypedagógusi felsőfokú végzettség megszerzéséhez szükséges nyelvvizsga-követelmények feltételeinek módosításáról szóló határozati javaslat (H/9691. szám)
(Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
  - d) Az egészségügy megmentéséről szóló határozati javaslat (H/10127. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Novák Előd (Jobbik)
Rig Lajos (Jobbik)
Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) Korózs Lajosnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő (LMP)

Megjelentek

Dr. Beneda Attila helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Dr. Mészáros János helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 14 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait és vendégeinket.

Megnyitom a Népjóléti bizottság mai ülését, és megállapítom a határozatképeséget. Vannak helyettesítések: Kovács József alelnök társunkat jómagam helyettesítem, Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársunkat pedig Korózs Lajos fogja a mai ülésen helyettesíteni. Jelen pillanatban ennyi helyettesítés van, tehát a bizottság határozatképes.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy elfogadja-e a napirendi pontokat. Megkapták a meghívót időben képviselőtársaim. Ki az, aki elfogadja a napirendi pontokat? *(Szavazás.)* Egyhangú. Van-e ellenszavazat? Tartózkodás? Nincs. Megállapítom, hogy a bizottság a napirendi pontokat egyhangúlag elfogadta.

**Egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló T/10099. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Első napirendünk az egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amelyet T/10099. szám alatt nyújtott be a kormány.

Köszöntöm Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár urat és köszöntöm a két helyettes államtitkár urat: Beneda Attilát és Mészáros Jánost. Köszönöm szépen, hogy megjelentek a bizottság ülésén, és részt vesznek a bizottsági ülés munkájában.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Kérdezem, hogy a vitának ebben a szakaszában, ahol házszabályi megfelelést vizsgálunk, államtitkár úr vagy a bizottság tagjai kívánnak-e hozzászólni.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem kívánunk.

ELNÖK: Államtitkár úr nem kíván hozzászólni. A bizottság tagjai? *(Nincs jelzés.)* Nem kívánnak hozzászólni.

Amennyiben nincs hozzászólás, a részletes vita első szakaszát lezárom, és megnyitom a vita második szakaszát, ez pedig a benyújtott képviselői módosítói javaslatok megtárgyalását jelenti. A kiosztott háttéranyag alapján fogunk tárgyalni.

Az 1. pontban Demeter Márta és képviselőtársai: Tukacs István, Korózs Lajos, Bangóné Borbély Ildikó, Heringes Anita, dr. Szakács László képviselőtársaink a törvényjavaslat 7. §-ának módosítását javasolják. Itt először kérdezem a kormány, illetve államtitkár úr álláspontját.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Csak tárcavéleményt tudok megfogalmazni. Nem támogatjuk a módosító indítványt.

ELNÖK: A kormány nem támogatja a módosító indítványt. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván szólni. Korózs Lajos képviselőtársam!

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Államtitkár úr, legyen kedves néhány mondatot mondani, hogy miért nem támogatják.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még egyéb kérdés a bizottság részéről? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor megadom államtitkár úrnak a szót.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Mi azon vagyunk, hogy nem kell életkor szerint különbséget tenni ebben a szabályozásban, ez a tárca álláspontja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e hozzászólás a bizottság tagjai részéről? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja a módosító javaslatot. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. Volt-e tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. A bizottság tehát nem támogatta a módosító indítványt.

A 2. pontban Bangóné Borbély Ildikó és képviselőtársai nyújtottak be módosító javaslatot. Kérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e véleményt formálni, illetve támogatják-e a módosítást. *(Révész Máriusz megérkezett.)*

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tárcavéleményt tudok megfogalmazni, nem támogatjuk a módosítást.

ELNÖK: Az államtitkárság nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. Parancsolj, Szabó Timea!

SZABÓ TIMEA (független): Akkor most én kérnék államtitkár úrtól egy indoklást.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem szeretnénk különbséget tenni e tekintetben sem, tehát így a két házastárs összehetősége ugyanannyi, mint az egyedülállónak a lehetőségei, én azt gondolom, hogy ez így igazságos. Ez a tárca álláspontja.

ELNÖK: Köszönjük szépen az álláspontot. Kérdezem a bizottság tagjait, kinek van véleménye. Timea, tessék parancsolni!

SZABÓ TIMEA (független): Segítsen államtitkár úr értelmezni nekem azt, hogy egy egyedülálló szülőnek ugyanaz a lehetősége, mint a kétszülős családoknak, hiszen nyilvánvaló, hogy a matek nem jön ki.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A két szülőnek a szabadnap lehetősége összesen annyi, mint az egyedülálló szülők lehetősége. Ez van benne jelenleg a jogszabályban.

ELNÖK: Köszönjük szépen a választ. Van-e még valaki a bizottságból, aki szeretne hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 12 nem; tartózkodás nem volt. A bizottság tehát nem támogatja a módosító indítványt.

A 3. pont következik: dr. Lukács László György és Rig Lajos képviselőtársaink nyújtottak be módosító indítványt. Kérdezem államtitkár urat, mi a tárca álláspontja.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárca álláspontja az, hogy nem támogatja a módosítást.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottságot. Rig képviselőtársunk, tessék!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Véleményünk szerint ez túl tágra nyitná a kapukat és a lehetőségeket, és nincs behatárolva az, hogy mikor lehetne ilyen helyzetet kihirdetni. Tehát túl sok az az anomália, ami miatt ki lehetne hirdetni, ezekre szeretnénk pontos választ kapni, hogy mik tartoznak bele ebbe a körbe.

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Én azt gondolom, ezt esetleg más szemszögből kellene megvizsgálni. Úgy gondolom, ez a szabályozás arra ad lehetőséget, hogy ha fennáll egy ilyen helyzet, akkor az ellátás irányítását lehet egy másfajta módszertanra áthelyezni. Az időtartama nem lehet hosszabb, mint tíz nap, ezt hangsúlyozom. És ami még fontos, hogy ezzel semelyik állampolgár szabadságát nem korlátozzuk. Ez csak arra ad lehetőséget, hogy az egészségügyi irányítás sokkal koncentráltabb módon történhessen meg egy ilyen helyzet esetén. Ráadásul a kihirdetés módja is eléggé korlátozott a tekintetben, hogy aki ezt megteheti, az nagyon szűk körben található. S valószínűleg akkor fog megnyugodni mindenki az asztal körül, ha az összes részletszabályt meg tudjuk mutatni majd a rendeletekben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Rig képviselőtársunk!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm. Egy példát szerettem volna, államtitkár úr. Például ha súlyos szakemberhiány lép fel egy egészségügyi intézményben, akkor ezt a vészhelyzetet ki lehet hirdetni miniszteri szinten?

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A jogszabály célja nem ez. A jogszabály célja az, hogy ha, mondjuk, a migránshelyzet miatt alakul ki valami valamelyik határon, akkor el lehessen rendelni a dolgozók mozgását a rendszeren belül. Csak erről szól.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kimerítő tájékoztatást. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja a módosító javaslatot. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. A bizottság tehát nem támogatja a módosító javaslatot.

A 4. pontban Heringes Anita és képviselőtársai nyújtottak be módosító indítványt. Kérdezem a tárca álláspontját. Államtitkár úr?

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárca álláspontja az, hogy nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki kérdezni vagy véleményt formálni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. A bizottság tehát nem támogatja a módosító indítványt.

Az 5. pontban Lukács László György és Rig Lajos képviselőtársaink nyújtottak be módosítást. Kérdezem államtitkár úr véleményét.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárca véleménye az, hogy nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselőtársaimat kérdezem. Rig Lajos képviselőtársam!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Bár a részletes vitában már elhangzott, hogy ez külön kérdés és óhaj volt, viszont a dolgozók véleménye az, hogy jobban látható és tervezhető az egyéb munkavégzés, a másodállás munkavégzése, ha 30 nappal előbb látja már a beosztását.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, de hangsúlyozom, hogy ezt a dolgot mi is kiszúrtuk a tárgyalások során. Én sem értettem, hogy miért kell szigorúbb szabályozást életbe léptetni, mint ami egyébként az Mt. alapján lehetséges lenne. Az első kérdésük 10 nap volt, nem is 15, tehát ehhez képest mozdultunk el 15 napra. Az volt az érvelésük, hogy ezzel lehet az életszerűséget egyáltalán megadni a helyzetnek, hiszen gyakran most is kockás füzetekben húzogatnak ki és írnak be neveket, és ez az, amit egyébként szerintük számon lehet kérni.

Ez egy olyan kérdés volt, amelyik a tárgyalási fordulók során került előtérbe, azért hoztam ide ebben a jogszabályban, mert ők ezt kérték tőlünk. Az elmúlt fél évben olyan eredménye is van a tárgyalásnak, amely valamely jogszabályban meg fog majd jelenni, ezek egyike ez most, és lesz egy csomó olyan rendeleti szabályozás, amit szintén az ő kérésükre kell majd megtennünk. Ezért azt szeretném kérni, hogy a bizottság tartsa magát ahhoz az állásponthoz, amit egyébként a dolgozók kértek tőlünk a tárgyalások során, és épp ezért nem tudom én támogatni mint tárca ezt a fajta módosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a bizottság tagjait. Rig képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Szakszervezet vetette fel vagy dolgozói platform?

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akik az asztal körül ülnek a tárgyalás során, két reprezentatív társaság van, az EDDSZ, illetve ennek a mentős ága. Azonkívül ott vannak a kamarák, a Szakdolgozói Kamara, az Orvosi Kamara és a Gyógyszerészeti Kamara is. Az egyik képviselőjük itt ül egyébként a hátsó sorban, és meg tudja erősíteni tanúként, hogy ez így történt. Valamint ott van még két szervezet, amelyik a másik oldalt képviseli, a Kórházszövetség és a Medicina 2000, de ezt nem ők kérték, hangsúlyozom.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Természetesen nem kell bizonyíték; ha államtitkár úr állítja, akkor így volt. *(Derültség az ellenzéki képviselők részéről.)*

Kérdezem képviselőtársaimat, szeretne-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor kérdezem, ki támogatja a módosító javaslatot. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta a módosító javaslatot.

A 6. pontban Korózs Lajos és képviselőtársai nyújtottak be módosító indítványt. Kérdezem államtitkár urat a tárca álláspontjáról.

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárca álláspontja az, hogy nem támogatja a módosítást.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. Rig képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár urat szeretném megkérni, egypár szóban vázolja fel azt, hogy ez az új ellátási rendszer miből áll, hogyan szerveződik és mit tartalmaz.

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az ellenzék kérdése arról szól, hogy miért nem törvényben szabályozzuk ezt az ügyet. Szeretnék mindenkit erről megnyugtatni, hogy törvényben lesznek majd szabályozva ennek az elemei, de nem az egészségügyben, hanem a szociális törvényben. Úgyhogy azért nem tudok erről most egy teljes, hiteles választ adni, hiszen a szociális törvény fogja majd tartalmazni az új ellátás kautélait.

ELNÖK: Képviselőtársam?

RIG LAJOS (Jobbik): De ez erősen érinteni fogja az egészségügyi ellátórendszer fekvőbeteg-területét is, gondolom én.

ELNÖK: Elnézést, szeretném felhívni a bizottság tagjainak figyelmét arra, hogy most melyik törvényről tárgyalunk és annak melyik módosító indítványáról. Természetesen, ha elérkezünk arra a pontra, hogy erről az átalakításról mélységében beszéljünk, akkor majd ez lesz napirenden. Csak mondom államtitkár úrnak is, hogy a házszabály szerint maradjunk a napirendnél. Köszönöm.

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akkor csak röviden válaszolva a képviselő úr számára: erről beszélgettünk már akár a folyosón is, a parlamenti ülésteremben is. Jelenleg az egészségügyi ellátórendszer olyan ballasztokat cipel, amit nem lehet tovább cipelnie, hiszen ezért sem hatékony. Van egy olyan csomag az egészségügyi ellátórendszerben, amelyet krónikus ellátásnak hívunk; ez Európában sehol sem az egészségügyi ellátórendszer kasszájából kerül finanszírozásra. Európa erre másképpen reagál, szociális kasszából és szociális fenntartásból működnek ezek a fajta tevékenységek. Mindenképpen el kellene azt érni, hogy alakuljon ki az öregedő lakosság számára egy emeltszintű ápolási csomag, amelyet onnan kell majd működtetni, és ezt a terméket kvázi ki kell majd vezetni az egészségügyi ellátásból.

Az igazi feszültség, ahol majd csatázhatunk egymással, az lesz szerintem, hogy a jogszabály hogyan fogja rendezni a betegátadást-átvételt a két intézményrendszer között. Abban kell majd nagyon bölcsen a szabályozást kialakítani, hogy egyetlen beteg se szenvedje ezt meg, ne lássa ennek a kárát. És én abban a dologban leszek majd egyébként vitakész, amikor erről fogunk majd csatázni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Korózs Lajos képviselőtársunk, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom: a tisztelt grémium ott volt a Kórhákszövetség kongresszusán, és mindannyian meg is szólaltak ebben az ügyben. Én azt gondolom, szerencsésebb lett volna, ha együtt kezeljük ezt a két dolgot, hiszen itt volt egy, nem tudom, elszólás volt-e valamelyikük részéről, azt mondta, hogy a probléma úgy kerül megoldásra, hogy a pénz marad, az ellátottak meg mennek. Tehát mindaddig, amíg az ellenzék nem lát garanciákat arra nézvést, hogy mi lesz a sorsa a krónikus ágyaknak, hogyan lesz az finanszírozva és az irányítási struktúrában hová fog illeszkedni, hát, addig sajnos számolni kell azzal, hogy ilyen kellemetlen kérdéseket tesznek föl. Köszönöm szépen, ennyit akartam csak hozzátenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót államtitkár úrnak, már csak azért is, mert az ellenzéki létből fakad néha olyan hozzászólás, hogy belelátunk a dolgokba olyan rémeket is, amelyek nincsenek. Úgyhogy kérem államtitkár urat, hogy válaszoljon.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az aggodást értem, tehát ezzel nincsen semmi baj, azonban szeretném hangsúlyozni, hogy aminek létre kell jönni Magyarországon a szociális ellátó oldalon ápolási ágy tekintetében, annak sokkal többnek kell lenni, mint ami jelenleg működik az egészségügyi ellátórendszerben. Ennek egyszerű oka van, az pedig az, hogy a lakosság öregszik. 2012-ig a rendszerváltástól kezdődően a 65 éves korosztály létszáma 282 ezer fővel növekedett, ugyanez a populáció 2020-ig 300 ezerre fog nőni, ami azt jelenti, hogy nyolc év alatt nő többel, mint a korábbi 22 év alatt összesen. Egyszerűen erre valamilyen ellátási csomaggal fel kell hogy készüljünk. Ha az egészségügyi ellátórendszerben kellene erre felkészülni, akkor az azt jelenti, hogy súlyos GDP-százalékokat kellene erre költeni az adófizetők pénzéből, én azt gondolom, hogy nem ez a helyes válasz - mi erre készülünk fel ezzel a változtatással. És hangsúlyozom, a csatamező a képviselő urakkal, hölgyekkel akkor lesz, amikor látják majd a részletszabályozását az általános átvételeknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor következnek az utolsó körös hozzászólások. Parancsolj, Timea!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Csak hadd próbáljam megérteni a helyzetet! Tehát hogy lesz attól megoldva ez a probléma, ha ugye, a finanszírozás nem lesz több, hanem az egyik helyről átpakolják a másikba? A múlt héten jött ki az OECD-nek az a legfrissebb jelentése, amiben teljesen világosan látszik a táblázatból, hogy Magyarországon különítik el a legkevesebb forrást az Unión belül az egészségügyre is és a szociális szférára is. Tehát segítsen nekem államtitkár úr megérteni azt, hogy az, hogy az egyik zsebből átteszik a másikba, attól az melyik betegnek lesz jobb, melyik szférának lesz jobb, és ez hogyan lesz jó, mert én ezt valahol megint nem értem, de biztos én vagyok az oka.

ELNÖK: Van-e még valaki a bizottság tagjai közül, aki kérdezne vagy véleményt szeretne formálni? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor megadom utolsó körre a szót államtitkár úrnak.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Mi erről a témáról tudnánk beszélni holnap reggelig is. Amikor valaki egészségügyi ellátórendszerrel vesz igénybe, akkor az ő betegségét igazolni kell, ami azt jelenti, hogy labort kérnek, röntgent kérnek hozzá, miközben egyébként csak ápolásra szorul. Ha csak ezt az egyetlenegy nüanszot végiggondolja, akkor teljesen világosan látszik, hogy ennek a fajta ellátási formának nem az egészségügyi ellátórendszerben van a helye, hanem a szociálisban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután a vitát lezártam, azzal a mondattal zárnám le a jegyzőkönyv számára is, hogy senki szájából elhangzani nem hallottam azt, hogy nem lesz több pénz a területen, és azt sem hallottuk, hogy bármilyen ellátás a jövőben nem lesz finanszírozva. Köszönöm szépen a hozzászólást.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy ki az, aki ezt a módosító javaslatot támogatja. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. Megállapítom, hogy módosító indítványt a bizottság nem támogatta.

A Népjóléti bizottság 18 pontból álló saját módosítási szándékait tartalmazó javaslatát a tegnapi nap folyamán, gondolom, mindenki számára eljuttattuk - *(Jelzésre:)* így történt -, ami önök előtt most kiosztva is megtalálható. A tervezet egészére, valamennyi pontra együttesen nyitom meg a vitát, majd egy szavazással dönt a bizottság a javaslatok elfogadásáról azzal a kiegészítéssel, hogy szokásaink szerint - képviselői kérésre - egyes pontokról külön is szavazhatunk.

Elsőként államtitkár urat kérdezem, hogy kíván-e kiegészítést tenni.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem kívánok, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Köszönöm. Ha nem kíván senki, akkor kérdezem, hogy ki az, aki a módosító javaslatot támogatja. *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás. Megállapítom, hogy a Népjóléti bizottság saját módosítási szándékait tartalmazó javaslatát a bizottság elfogadta és támogatja.

Amennyiben további módosító indítvány megfogalmazására a bizottság részéről nincs szándék, a részletes vita ezen szakaszát is lezárom, és akkor újabb határozati javaslatok következnek. Közben megköszönöm államtitkár úr és helyettesei részvételét, köszönjük szépen, hogy eljöttek, és jó munkát kívánok!

Döntés a részletes vita lezárásáról. Akkor tehát kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását. *(Szavazás.)* 14 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett lezártuk a részletes vitát.

Döntés a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés benyújtását, amely a korábban meghozott döntéseink mellett tartalmazza, hogy a bizottság megvizsgálta, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak, és az e követelményeknek való maradéktalan megfelelés érdekében módosító javaslatot nyújt be? Ki az, aki ezt támogatja? *(Szavazás.)* 8 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Megállapítom, hogy a bizottság támogatja a jelentés benyújtását.

Kíván-e a bizottság kisebbségi előadót állítani? *(Jelzésre:)* Rig Lajos és Korózs Lajos tagjaink közül, aki Lajos keresztnévet visel *(Derültség.)*, Rig Lajos fog kisebbségi előadóként szerepelni a plenáris ülésen; és kérdezem képviselőtársaimat,

hogy ki lesz a többségi előadó. *(Jelzésre:)* Bene Ildikó vállalja a többségi előadó szerepét.

Kérdezem, hogy elfogadják-e képviselőtársaim Bene Ildikót többségi előadónak. *(Szavazás.)* A bizottság támogatja. Köszönöm szépen. Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

a) Az egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló T/9590. számú törvényjavaslat

A 2. napirendi pontban az egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről fogunk tárgyalni és dönteni.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként Szél Bernadett képviselő asszonyt köszöntöm, és meg is adom neki a szót. Parancsolj!

Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Köszönöm a szót, elnök asszony. A törvényjavaslatomat alapvetően az egyszülők védelmében nyújtottam be, és azért, mert tűrhetetlennek tartom azt a helyzetet, ami Magyarországon van.

Bizonyára tudják, hogy a 2011-es népszámlálásunk utolsó - eddig rendelkezésre álló - adatai szerint minden ötödik család egyszülős család ma Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy ezekben a családokban egy felnőtt gondoskodik a gyermek összes szükségletéről, egy gyermek vagy több gyermek összes szükségletéről. Azt is látjuk, hogy körülbelül 800 ezer gyermekről van szó, ha ezekről a családokról beszélünk, és azt is látjuk, hogy 10 családból 9 esetben a nők vannak ma olyan helyzetben, hogy egyedül kell a gyermekét nevelnie.

Azt is látjuk az adatokból, hogy az egyszülős családoknak a szegénységi kockázata nem csak a teljes népességhez képest, de a gyermekes családokéhoz képest is hatalmas. És azt is látni kell - a Tárki adatokra kell hivatkoznom -, hogy 2014-ben a magyar népességnek a 16,6 százaléka élt jövedelmi szegénységben, az egyszülős családok esetében ez az arány 31 százalék volt, tehát mondhatjuk úgy, hogy az egyszülős családoknak a szegénységi aránya közel kétszerese az átlagnak. Na most, ehhez képest a támogatások egyáltalán nincsenek arányban ezzel a helyzettel, aránytalanul sok feladat hárul egy szülőre, és gyakorlatilag kimondhatjuk, hogy láthatóan nem bírja az az egy szülő anyagilag azokat a terheket, ami rá hárul, különben nem így néznének ki az adatok.

Ha megnézzük a családi pótlékot, akkor azt látjuk, hogy egy egygyermekes kétszülős család 12 200 forintot kap családi pótlékként. Ha egyedül marad, akkor ennél 1500 forinttal kap többet, tehát 13 700 forintot, tehát egy szülő kiesését a családi pótlék 1500 forinttal kompenzálja, ami nulla, azt gondolom. Ráadásul ugye, 2008-ban volt utoljára családipótlék- és gyeselemelés, azóta ezek a juttatások negyedével vesztek a reálértékükből, tehát folyamatosan veszítenek az értékükből.

Az a törvényjavaslat, amit benyújtottam, igazából egy nagyon gyors segély lenne ezeknek a családoknak. Nem gondolom, hogy ez lenne a végállomás, ahová el kellene jutnunk, az a javaslat, amit én leírtam, de nem nézhetjük tovább, hogy ez a helyzet így maradjon. Tehát én ezt a törvényjavaslatot gyakorlatilag egy pici előrelépésnek gondolom a mostani helyzethez képest.

Ennél sokkal nagyobb ambíciókkal kellene hogy a magyar kormány rendelkezzen az egyszülős családok esetében, ha valóban a családokért

kormányoznak, mert mint említettem, minden ötödik családról van szó, akik ilyen helyzetben vannak.

Öt intézkedést találnak a törvényjavaslatomban. Az első intézkedés 30 százalékkal emelné az egyszülős családok esetén a családi pótlékot. Ezzel így gyakorlatilag 18 ezer forintba emelkedne a mostani 13 700-ról.

A második intézkedés a gyermekétkeztetéssel van összefüggésben. Mi azt gondoljuk, hogy az általános és középfokú oktatásban az egyszülős családok gyermekeinek a nagycsaládokkal egy kategóriába kellene esni, és az összes olyan kedvezményt kellene élvezniük, mint amit a nagycsaládok élveznek.

A harmadik intézkedés a tartásdíjakkal van összefüggésben. Látjuk, hogy nagyon nehéz behajtani a tartásdíjakat, egyrészt, másrészt azt is látjuk, hogy nagyon sokszor nem a valós jövedelem alapján kerülnek a tartásdíjak megállapításra. Ezért mi együttműködést javasolunk a NAV és a bíróságok között, annak érdekében, hogy segítsék a gyermekeket jogosan megillető tartásdíj reális mértékének a megállapítását. Gondolkodtunk jó megoldáson, pillanatnyilag ez az, ami működőképesnek tűnik. Ez még mindig nem oldaná meg a problémákat, de egy lépés lenne előre, az biztos.

A negyedik intézkedésünk a nappali gyermekellátással kapcsolatos. Mindannyian tudjuk, és az elmúlt hónapokban folytatott tereptapasztalataim is azt igazolják, hogy ha a családoknak nehéz összeegyeztetni a munkát és a magánéletet, akkor az egyszülőknek aztán végképp lehetetlen feladat. Azt gondoljuk, hogy ha bölcsődei felvételtől van szó, akkor az egyszülős családokat előnyben kell részesíteni annak érdekében, hogy megakadályozzuk az egyszülős családok további leszakadását anyagi értelemben.

Az ötödik intézkedésünk pedig a családközpontok létrehozása lenne. Skandináv mintát találtunk nagyon használhatónak és jónak, ezt vettük alapul. Tereptapasztalataim azt igazolják, hogy nagyon nagy probléma, hogy nem tudják napközben egy-két órára elhelyezni az egyszülők a gyermekeiket. A családközpontok ebben is segítséget nyújtanának, de lenne családsegítő, egyszülős klub, jogi tanácsadás, önszolgáltató csoportok tudnának működni. S mondanom sem kell, az infrastruktúra kifejezné azt a szimbolikus hozzáállást is, hogy a magyar állam, a magyar kormány, a magyar parlament tényleg segíteni akar az egyszülős családoknak azokban a problémákban, amivel ők gyakorlatilag naponta szembesülnek.

Ennyit gondoltam elmondani. Ha bármi kérdésük van, állok rendelkezésükre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek kérdése az előterjesztőhöz, hozzászólás, vélemény. Révész Máriusz, parancsolj!

Hozzászólások

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen, csak röviden. Az a probléma, amelyet Bernadett felvetett, valós, a statisztikai adatok tényleg azt mutatják, hogy az egyszülős családok nehéz helyzetben vannak. Hogy erre a problémára az lenne a válasz, hogy alanyi jogon tegyünk elérhetővé kedvezményeket, juttatásokat számukra, az számomra kérdéses. Ugyanis ezek a családok rászorultsági alapon meglehetősen sok támogatáshoz jutnak, úgyhogy nem teljesen igaz az, hogy senki nem foglalkozik velük. Rászorultsági alapon foglalkoznak velük.

Az a helyzet, hogy szerintem ez egy nagy dilemma, és érdemes végiggondolni, még egyszer mondom, éppen azért, mert a probléma valós, hogy biztosan az-e a megfelelő válasz erre, hogy ha valaki egyszülős, akkor alanyi jogon támogatást biztosítunk neki. Az idősebbek még emlékeznek, a rendszerváltás előtt még volt egy olyan szabály, hogy egy családnak csak egy lakása, háza lehetett - és mi lett az

eredménye? Papíron elkezdtek elválni a szülők, mert így tudták megoldani ezt a problémát. Az a helyzet, hogy minden ilyen döntéssel kapcsolatban felmerül az a kérdés, nem idézzük-e elő azt a helyzetet, hogy ha azt akarjuk, hogy a gyereket felvegyék a bölcsődébe - mondjuk, reményeink szerint az a bölcsődeépítési program, amelyet Novák Katalin meghirdetett, ezt nem teszi szükségessé, meg ami ezen a területen történni fog -, akkor elég megszerezni a papírt, hogy elváltunk, és akkor máris kikövezett útja van a gyereknek a bölcsődébe. Ez mindig nagyon veszélyes, mert arra is vannak statisztikák, hogy azok a családok, ahol papíron elváltak, utána sokkal bomlékonyabbak, sokkal inkább bekövetkezik, hogy először papíron elválnak, aztán később, egy-két év múlva a valóság utánarendeződik.

Úgyhogy én Bernadett javaslatára azt tudom válaszolni, én azért nem támogatnám, mert szerintem az a helyzet, hogy nem szabad alanyi jogon olyan helyzetet teremteni, hogy fel lehet sorolni négy-öt pontban, hogy abban az esetben, ha valaki elválik papíron vagy a valóságban, abban az esetben sokkal kedvezőbb feltételeket biztosítunk a számára.

Egy pont van, amit viszont abszolút megfontolásra és támogatásra érdemesnek tartanék, nem tudom egyébként, hogy pont ebben a formában vagy sem, ez pedig a tartásdíj kérdése. Az szerintem teljesen úgy van, ahogy Bernadett mondja, és valóban, az szerintem is fontos lenne, hogy ha már van egy törvény, és az alapján meg van határozva, hogy hány százalékot kell tartásdíjként fizetni, annak a törvénynek sokkal határozottabb módon, akár a NAV-tól bekért adatok felhasználásával is érvényt kellene szerezni. Nem tudom, jogilag egyébként rendben van-e ez a javaslat, de ezt az elképzelést viszont jó szívvel tudom támogatni.

Amit most elmondtam, azt egyébként elmondhatnám a következő törvényjavaslattal kapcsolatban is, úgyhogy ott nem fogom elmondani. Én tényleg mindig nagy kockázatot látok abban, hogy alanyi jogon kimondunk ilyen dolgokat, és lehet, hogy az előterjesztésben le van írva a szám, hogy hány egyedülálló asszony - döntően asszony - neveli a gyermekét, csak nehogy azt idézzük elő, mondjuk, egy ilyen törvénymódosítással, hogy ezen a számon növelünk egy kicsit vagy nagyobbat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Harrach Péter képviselőtársunk, utána Szabó Timea következik.

HARRACH PÉTER (KDNP): Egy rövid hozzászólást engedjenek meg. Mindkét megszólalással kapcsolatban van olyan elem, amely szerintem támogatandó és fontos. Egy másikra szeretném felhívni a figyelmüket. Valóban, a gyermekét egyedül nevelő szülőről már a kétharmados törvény is szólt, hiszen mi a család fogalmát úgy határoztuk meg, hogy a legalább két személy egyenes ági leszármazó családot jelent. Tehát az a családi kohézió, amely megjelenik egy szülő és egy gyerek vagy egy nagyszülő és egy unoka között, az önmagában családot hoz létre. Ez egy nagyon fontos elvi szempont. Ezt egészíti ki az a szociológiai tény, amelyet már az előbb ismertettek.

Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a tartásdíj kérdésében valamit lépni kell, hiszen ez egy jogos igény. Mint ahogy jogosnak tűnik az ingyenes étkeztetés kérdése is, bár ebben az esetben is valóban egyedi elbírálás szükséges, hiszen elképzelhető olyan helyzet, amikor akár nagyszülők jelenléte vagy olyan jövedelem pótolja azt a hiányt, ami a másik szülő hiányából adódik.

Azt akartam tehát csak érzékeltetni, hogy a törvényeinkben is megfelelő tisztelet és megkülönböztetés jár a gyermekét egyedül nevelni kénytelen szülőnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Timea képviselőtársunk!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót. Nagyon fontos javaslatról van szó, természetesen támogatni fogom.

Révész Máriusz képviselőtársamnak csak azt szeretném mondani, hogy ez gyakran felmerül egyrészt Révész Máriusz részéről, meg általában kormánypárti képviselők részéről, hogy valamiért itt automatikusan a rosszhiszeműséget vagy a törvény kijátszásának a lehetőségét vagy a kiskapuk keresését veszik alapul. Pontosan azok az emberek, akik a legjobban rászorultak és a legjobban ki vannak téve a lecsúszásnak és a szegénységi kockázatnak, ők azok, akik a legkevésbé trükköznek ezzel. És ebben a konkrét esetben azok a családok, akik egyébként nem szorulnak rá erre, nem is fognak ezen a bürokratikus folyamaton végigmenni csak azért a néhány ezer forintért, ami egyébként az egyszülős családoknak nagyon sokat jelent, azoknak a felső középosztálybeli családoknak viszont nem, ahhoz képest, amit mondjuk, egy válás bürokráciája és folyamata jelentene.

Tehát szerintem itt nem életszerű abból kiindulni, hogy ez tömeges válásokat fog elindítani, mint ahogy egyébként nem volt az sem életszerű például a családon belüli erőszak ügyében, mert ugye az volt a kormánypárti képviselők álláspontja, hogy ha ezt önálló törvénybe iktatjuk vagy önálló paragrafusként fog megjeleníteni, akkor majd tömegesen fognak a válásoknál erre hivatkozni. Ez sem történt meg a gyakorlatban, nekem meggyőződésem, hogy ennek sem kell megtörténnie.

Amiért én nagyon támogatom, hogy alanyi jogon járjon, szemben a rászorultsági alappal, mert azt pontosan egyéb más támogatások megmutatták, hogy a találati arányok pont azoknál nagyon alacsony, akik a legjobban rászorulnak erre a támogatásra. Még Svédországban is, ahol egyébként egész Európában a legmagasabb a találati arány, még ott is csak 80 százalékban érik el az igazán rászoruló családokat az ilyen típusú támogatások. Ezért tartom én is nagyon fontosnak, hogy ebben az esetben tényleg ezeknek a családoknak, nem az 1500 forint, mert az tényleg egy vicc, de egy lényegesebb emelés azért az életüket jelentheti. Láttuk most is, hogy folyamatosan növekszik azoknak az aránya Magyarországon, akik a létminimum alatt kénytelenek élni - míg néhány éve ez 39 százalék volt, 40, most már 41 százalék.

Szerintem támogassuk ezt, és én kérem kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy támogassák ezt a javaslatot, mert pont ezek a családok azok, akik a legjobban ki vannak téve a szegénység kockázatának, ők azok és a gyerekek azok, akik utána a létminimum alatt kénytelenek élni. Ne a rosszhiszeműségből induljunk ki, és ha még van egy-két olyan eset, ahol egyébként ez váláshoz vezet, amit én erősen kétlek, ezt a kockázatot akkor is be kell vállalni annak érdekében, hogy több százezer gyermeknek segítsünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több hozzászóló, engedjétek meg, hogy egypár mondatot én is hozzáfűzzek.

A Fidesz-frakció álláspontja megegyezik azzal, amit Révész Máriusz elmondott, hogy az egyszülős családnál, tehát az elvált szülőknél rászorultsági alapon támogassuk a családot, hiszen ezt tartjuk jó megoldásnak. Itt a közétkeztetésnél, tehát a térítésmentes közétkeztetésnél mondom, hogy akik rászorultak, egyébként jogosultak a térítésmentes közétkeztetésre, nem azon az alapon, hogy elváltak a szülők, hanem azon az alapon, hogy a jövedelmük alacsony. Tehát itt tulajdonképpen mi ezt az elvet támogatjuk, amit Révész Máriusz képviselőtársunk elmondott.

A tartásdíjbehajtással kapcsolatban pedig annyit tudok mondani, hogy jelen pillanatban, amikor ezek a perek folynak, akkor a bíróság kapcsolatban van a NAV-val. De én azt javaslom, és arra kapacitálom képviselőtársaimat, miután nem biztos,

hogy ennek a bizottságnak a hatásköre, és nem biztos, hogy minden tudás birtokában vagyunk, hogy egy kérdéssel vagy egy interpellációval forduljanak ahhoz a kormánytaghoz, az igazságügy-miniszterhez, akinek ez a hatásköre, vagy amelyik minisztérium hatásköre, hogy jelen pillanatban lehetne-e javítani a tartásdíjak megállapításánál és behajtásánál, mert ugye ez két szakasz. Tehát én most itt nem javaslom ezt megtárgyalni, mert nincs meg hozzá a szakmai tudásunk, nem ez az illetékes bizottság. Köszönöm szépen.

Akkor a végén még Révész Máriusz, és utána lezárom a vitát.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Ismét szeretném javasolni a bizottságnak - már sokszor megtettem -, hogy legalább egy platformon legyünk bizonyos adatok tekintetében, hogy hívjuk már meg a KSH képviselőit, és tisztázzuk, hogy mondjuk, az elmúlt években milyen folyamatok voltak. Ugyanis az általam olvasott, ismert kutatási adatok nem vágnak egybe azzal, amit Szabó Timea elmondott itt, ugyanakkor szerintem, hogy itt mindenféle adatok nélkül ilyen hitvitákat folytassunk, hogy én ilyen adatot olvastam, ő meg más milyet, ennek nincs értelme. Meg kell hívni a KSH-t, meg kell hívni a Társaságokat, és meg kell nézni, hogy milyen folyamatok voltak 2013-ig, milyenek vannak 2014 után; akkor se fogok egyetérteni az adatok értelmezésében, de legalább a számokat talán meg tudjuk állapítani, hogy hogyan kell kiolvasni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tájékoztatására elmondom, hogy hetek, most már hónapok óta dolgozunk azon, hogy a Statisztikai Hivatal és Czibere államtitkár úr egy időben eljőjön a bizottság ülésére. Az optimista forgatókönyv szerint a két hét múlva esedékes bizottsági ülésnek ez lesz a fő napirendi pontja. Köszönöm.

A vitát lezárom, és megadom az előterjesztőnek a szót. Parancsolj, Szél Bernadett!

Dr. Szél Bernadett válasza

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök asszony. Köszönöm mindenkinek a reakcióit. Az mindenképpen jó, hogy a Fidesz-KDNP elismerte, hogy egy valós problémáról van szó; illetve az is jó, hogy az étkeztetés és tartásdíj kapcsán tapasztalok nyitottságot. Viszont azért mindenkit emlékeztetnék arra, hogy itt tárgysorozatba vételről van szó. Tehát hogy ha azt gondolják, hogy valós problémáról van szó, és nem ördögtől való az, amit én itt letettem az asztalra, akkor azt tárgysorozatba kellene venni, és akkor utána lehetne folytatni a munkát az annak megfelelő keretek között: a magyar parlamentben plenáris ülésen, bevonva mindazokat a tárcákat, akik érintettek egy ilyen valóban komplex problémának a megoldásában. De az nem megoldás, hogyha nekem itt most elmondják, hogy mennyire rossz az egyszülős családok helyzete, és utána leszavazzák a javaslatomat, mert akkor azt fogom gondolni önökről, hogy farizeusok, és nem akarnak együttműködni a megoldás érdekében, úgyhogy kíváncsian várom a szavazási magatartást. *(Révész Máriusz: Világosan elmondtuk, hogy miért nem támogatjuk.)*

Én tényleg azt gondolom, hogy vannak olyan problémák a magyar emberek életében, amit nem pártpolitikai törésvonalak mentén kell megtárgyalni; az egyszülős családok ügye túl becses ahhoz, hogy itt hitvitákat folytassunk.

És akkor nézzük tovább! Nem tartom jónak az analógiát az „egy család - egy lakással” kapcsolatban. Ott volt egy rossz szabályozás, amire adtak egy kényszerreakciót. Itt nem egy rossz szabályozásról van szó, hanem egy élethelyzetről, amiben nyolcezer gyermek van Magyarországon, és az ő szülei nagyon nehéz

helyzetben vannak. Nem azt kell nézni, hogy ha változtatunk a szabályozáson, akkor kik lesznek a potyautasok; minden intézkedésnél lesznek potyautasok, bármennyit hozunk itt a magyar parlamentben, de erre vannak garanciák, amiket be lehet építeni. Én például nyitott lennék arra is, ha a bölcsődei felvételnél - önök szerint az probléma, hogy az egyszülőköt automatikusan preferáljuk - oda valamilyenfajta pluszgaranciát beépítsünk. Tegyenek rá javaslatot! De én látom és megélem ezt, hogy ez egy valós probléma, ez most nem így működik.

És azt is szeretném elkerülni, hogy az egyszülők olyan helyzetben legyenek, hogy egyes kerületekben vagy egyes helyeken, mondjuk, érzékenyebbek az ő problémáik irányába, más helyeken kevésbé, és annak legyenek kiszolgáltatva, hogy pont épp milyen a vezetés. Én azért azt szeretném leszögezni, hogy ráadásul most rászorultsági vitát akarunk folytatni, tehát ez most itt messzemenően teoretikus, merthogy itt most alanyi szempontból meg rászorultsági szempontból ugyanarról a népeiségről, Magyarország legszegényebb embereiről beszélünk. Gyakorlatilag nézzék meg, hogy az átlag kétszerese a szegénység, mert a gyerekes családok rosszabb helyzetben vannak, tehát itt nagyon súlyos helyzetben lévő népeiségről van szó. Szerintem az a dilemma, amit itt rendszeresen szoktunk megvitatni, az pont ezeknek az embereknek a helyzeténél nyugodtan félretehető - azért soroltam az adatokat, mert azok magukért beszélnek.

A tartásdíjjal kapcsolatban jelenleg az a gyakorlat - úgy nagyjából azért szeretném elmondani -, hogy a bíróságok a szülői kereset 15-20 százalékát állapítják meg tartásdíjként. Viszont ott vannak az eltitkolt jövedelmek, amivel senki nem foglalkozik, én ezért bátorkodtam a NAV-ot becsatornázni ebbe a történetbe, mert ott viszont lenne lehetőség arra, hogy nyomon kövessék azt, hogy azok - döntően édesapákról van szó -, akik eltitkolt jövedelemmel rendelkeznek, ne tudják megúszni azt, hogy azok után is tartásdíjat kelljen fizetniük.

És abban igaza van elnök asszonynak, hogy a megállapítás és a behajtás az két dolog. Én lennék a legboldogabb, ha a Fidesz-KDNP-vel együtt tudnék működni abban, hogy a behajtás sikeres legyen, mert folyamatosan kapom azokat a teljesen jogos történeteket, hogy megvan, ott van megállapítva, nem nagy összeg, de azt se kapja meg. De amiben most itt előremozdulást tudtam én letenni saját kútfőből - nekem nincsenek tárcáim, s a többi -, az ez a része a történetnek, és ez tudom, hogy működne, mert más országokban is működik, úgyhogy itt ilyen nemzetközi tapasztalatok is vannak.

Kérem, szavazzák meg! Én tényleg azt gondolom, hogy most lesz a költségvetés, lehetne arról intézkedni, hogy ez az 1500 forintos többlet, ami az egyszülőknek jár, szignifikánsan nagyobb legyen; én a múlt évi költségvetéshez igazítottam ezt az összeget, nem borult volna a költségvetés, ha ezt a plusz nyolcezer forintot megadták volna az egyszülőknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Annyi megállapítást hadd tegyek, hogy a logikában van egy olyan tétel, hogy A állítás igaz, B állítás igaz, a kettő között összefüggés nincs. Ezt arra mondom, hogy az, hogy egy probléma felvetésével és elemzésével egyetértünk, abból következhet az, hogy az arra adott válasszal viszont nem értünk egyet.

Határozathozatal

Most pedig kérdezem a bizottságot, ki támogatja Szél Bernadett képviselőtársunk T/9590. számú törvényjavaslatának tárgysorozatba vételét. (Szavazás.) 3 igen. Ki nem támogatja? (Szavazás.) 11 nem. Ki tartózkodott?

(Szavazás.) 1 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

b) Az egyes törvényeknek a nehéz körülmények között élő nők helyzetének javítását célzó módosításáról szóló T/9667. számú törvényjavaslat

A képviselői önálló indítványok tárgysorozatba vételének b) pontjában az egyes törvényeknek a nehéz körülmények között élő nők helyzetének javítását célzó módosításáról szóló törvényjavaslat megtárgyalása következik, melynek a végén szintén a tárgysorozatba vételről kell döntenünk.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, aki az előterjesztője.

Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Egy nőnap-i kezdeményezésről van szó; civil szervezetek sora állt ki azért, hogy a nehéz helyzetben lévő, úgymond láthatatlan munkát végző nőkre jobban figyeljünk, és ez a jobban figyelés nemcsak azt jelenti, hogy beszélünk róluk, hanem hogy cselekszünk is az érdekükben.

Nagyon szépen köszönöm, hogy a civil szervezetek képviselői eljöttek a bizottsági ülésre, és nagyon sajnálom, hogy nem szólhatnak hozzá a napirendi ponthoz. Bizonyára van mondanivalójuk. Arra biztatom őket, hogy más, nyitottabb fórumokon, például a magyar médiában mondják el bátran a véleményüket az itt látottakról és hallottakról. Köszönöm a Magyar Női Érdekérvényesítő Szövetségnek, az Európai Női Lobbi magyar tagjának, a Jólét Alapítványnak és a Holdam Egyesületnek is azt, hogy ezt a javaslatomat támogatta, azzal az ódiummal, hogy ez is egy kezdő lépés lenne annak érdekében, hogy a láthatatlan munkát megbecsüljük ebben az országban, amit egyébként zömmel nők végeznek.

Hallom, hogy ez most téma lett egyébként nagyon sok helyen. Egyre inkább azt gondolom, hogy a társadalomban megérett az elvárás azzal kapcsolatban, hogy azt a munkát, amelyet nem jövedelemszerző tevékenységként végzünk, hanem otthon a háztartásban, azt valamilyen módon respektálják, de legalábbis ne nehezítsék meg a nők helyzetét. Főleg azokról a nőkről beszélek - zömében nőkről van ugyanis szó -, akik gyermeküket egyedül nevelik - ilyen módon kapcsolódik ez a javaslat az előző javaslatomhoz -, illetve sérült, fogyatékossgal élő gyerekekről gondoskodnak, és itt kell említenünk az idős, beteg családtagokat ápoló embereket is, akik zömében szintén nők. Tehát három csoportról van szó, akikről ez a törvényjavaslat gondoskodna a mostani helyzetenél jobban, de hangsúlyozom, ez megint nem a végső, hanem egy lépés lenne előre.

Három csoportról van szó és három intézkedést javasoltam a törvényjavaslatomban. Az első a családi pótlék differenciált emelését, illetve a gyest emelését tartalmazza. Ez nagymértékben átfedésben van az előző törvényjavaslatban említettekkel. Így gyakorlatilag ezt a 18 ezer forintot biztosítanánk a családi pótlék terén, amit a korábbiakban is elmondtam, illetve a gyest és a gyetet is 25 százalékkal megemelnénk, 35 ezer forintra. Mivel rászorult helyzetben lévő családokról van szó, szeretném hangsúlyozni, hogy az ő teljes jövedelmükben ezeknek az ellátásoknak az aránya sokkal jobban számít, mint más olyan családoknál, akiknél esetleg tudnak dolgozni vagy többet tudnak dolgozni, mint például sérült, beteg gyermeket nevelő anyák, akiknél ez iszonyatosan korlátozott. Úgyhogy ilyen szemmel is kell ezt nézni, hogy ha ezek az összegek emelkednek, akkor ott ezek duplán használnak, merthogy olyan kicsi jövedelmekről beszélünk.

Szeretném megemlíteni a sérült, fogyatékos gyermeküket nevelő nők esetében azt is, hogy a gondozásért járó ellátás nagyon alacsony, munkajövedelemre többségükben egyáltalán nem tudnak szert tenni, így gyakorlatilag lehetetlen megélni ezeknek a családoknak. Ezért a Lehet Más a Politika azt javasolja, hogy az alanyi jogon járó ápolási díj összegét emeljük 30 százalékkal, ez 8850 forintos pluszt jelentene ezeknek a családoknak.

A harmadik csoportról szeretnék kicsit hosszabban beszélni, ugyanis itt idős, beteg családtagokat ápoló emberekről van szó, végstádiumban lévő rákos betegekről, demenciával élő idős emberekről, olyanokról, akiket gyakorlatilag otthon ápolnak, többségében nők, de akik 24 órás felügyeletet igényelnek. Ez nyilvánvalóan azt jelenti, hogy hatalmas terhelés alatt vannak. Sok esetben egyébként olyan nőkről van szó, akik közben gyermeket is nevelnek, tehát ez a bizonyos dupla teher van rajtuk, egyrészt még a saját gyermekükről gondoskodnak, másrészt pedig már a saját beteg, idős szülőjükről is gondoskodnak.

Tavaly márciusban történt meg az, hogy a magyar kormány eltörölte a méltányossági ápolási díjat. Úgy tudom, ez körülbelül 10 ezer családot érint, tehát 10 család került sokkal nehezebb helyzetbe, mint előtte volt. Azt látom, hogy azóta az idős, beteg családtagok ápolásáért nemhogy nem járt semmifajta támogatás, de gyakorlatilag ezek az ápolással töltött évek nem számítanak bele a szolgálati időbe sem. Ráadásul, ha azt akarják, hogy tb-jük legyen, még külön tb-t is kell fizetni. Úgyhogy szerintem egy brutális helyzet állt elő itt Magyarországon. Ezért azt javaslom, hogy ezt a korábban méltányossági ápolási díjnak nevezett ellátást építsük be az alanyi jogon járó ápolási díjba. Jelenleg 29 500 forint az ápolási díj összege, mi az előző intézkedés szerint 8850 forinttal megnövelnénk, tehát ez azt jelentené, hogy ezek a családok 38 ezer forint körüli összeget kapnának, akik tehát azt vállalják, hogy idős, beteg szülőjüket otthonukban gondozzák napi 24 órában. Tehát ez még mindig nagyon kevés pénz, amiről beszélek, ha belegondolunk, de a mostaninál, ami teljesen tarthatatlan helyzet, már egy lépés előre.

Úgyhogy én arra kérem önöket, gondolják végig az itt elhangzottakat. Három olyan csoportról van szó, akik szerintem nem maradhatnak olyan helyzetben, amilyenben vannak. Én ellenzékéből ennyit tudok tenni, a többi önökön múlik.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. Csak emlékeztetni szeretnék mindenkit, hogy a bizottság múltkori ülésén a kormány képviselője bejelentette, hogy a kormány most tekinti át az ápolási díj rendszerét. Ki kíván tehát hozzászólni? Novák Előd képviselőtársunk, utána pedig Révész Máriusz képviselőtársunk.

Hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Örülök, hogy a láthatatlan munka napján ehhez hasonló kérdések felmerültek, és örülök, hogy ezt a javaslatot képviselőtársam benyújtotta.

Felhívom a figyelmet arra, hogy kutatások szerint több mint 20 százalékkal dobná meg a magyar gazdaság teljesítményét, ha beleszámítanánk a háztartási munkát, az otthoni munkákat is a termelésbe, hiszen a népességnek csak 30 százaléka vesz részt fizetett munkában, házimunkát viszont majdnem mindenki végez. Azt gondolom, ennek megbecsülését a kormány is kimutathatná a különböző támogatásokban, különösen azok után, hogy az Iránytű Intézet legfrissebb reprezentatív kutatása szerint arra a kérdésre, hogy „ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája?”, 71 százalék válaszolt nemmel, akik szerint tehát nem elegendő, azaz elégtelen, azaz megbukott a

kormánynak a családpolitikája. Csupán a társadalom 21 százaléka véli úgy, hogy elegendő. Az elegendőre szavazók száma egyébként némi növekedést mutat, ez azért a kormány javára írandó, hogy a kormányzati erőfeszítések néminemű növekedést mutatnak, de azért még mindig durva, hogy 71 százalék, aki szerint elégtelen. Azaz megbukott. *(Révész Máriusz: Mi a kérdés pontosan?)* A kérdés pontosan úgy hangzik, hogy „ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája?”. Nyilvánvalóan sokféleképpen föl lehet tenni a kérdést. Megkérdezhetjük azt, hogy a gazdagok számára elég-e, meg sokféleképpen föl lehet tenni a kérdést, de ha így tesszük föl - és nekünk, Országgyűlésnek különösen fontos szerintem egy ilyen nemzetpolitikai vetület szempontjából is vizsgálni -, akkor ezt láthatjuk.

Visszatérve a láthatatlan munka napjára, a KSH kutatása szerint is, ha a fizetetlen munkaidőt a feladat jellegének megfelelő szakképzett piaci dolgozó bérében korrigáljuk, akkor a fizetetlen munka teljesítményének figyelembevétele a háztartások jövedelmét 33 százalékkal növelné meg. Úgyhogy én azt gondolom, meg kellene becsülni az otthoni munkát, ami sok esetben idősek, betegek vagy gyermekek gondozását jelenti. Éppen ezért örülök, ha a javaslat minden részletével nem is feltétlenül értünk egyet, de ezeket egy plenáris vitán módosító javaslatok útján lehetne korrigálni, orvosolni. Ezért én azt mondom, ez a téma igenis kerüljön az Országgyűlésnek is a napirendjére. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Harrach Péter képviselőtársam, utána Révész Máriusz.

HARRACH PÉTER (KDNP): Én röviden csak annyit mondanék, hogy úgy érzem, az otthon végzett munka nagy része inkább kultúra, mint törvényhozás kérdése, tehát a magánélet része; viszont van olyan eleme, többek között a gondozás, ami kivált bizonyos közfeladatot. Ilyen értelemben fontos azt törvényben szabályozni, illetve annak korrigálása, amit mi mindnyájan hallottunk az előző bizottsági ülésen, amit a kormány tervbe vett. Meggyőződésem, hogy akár, ha nem is ilyen összeggel, hanem ennél nagyobb összeggel kellene ezt javítani, hiszen az intézményi ellátás sokszorosa ennek, tehát ezt a különbségtételt megtenném, hogy mi az, ami a törvénybe illik, és mi az, ami nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselőtársam!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én is azzal akartam kezdeni, hogy az ápolási-gondozási rendszer átalakítása napirenden van, és az elképzelések szerint április végén, május elején ez az elképzeléscsomag a kormány elé is fog kerülni.

Szél Bernadett képviselő asszonynak mondom, én úgy tudom - mert volt egy beszélgetésünk Czibere államtitkár úrral -, hogy az általa felvetett problémák egy része szerintem kezelve lesz ebben a törvényben, úgyhogy azt javaslom, hogy erről a részéről a törvényjavaslatnak, majd amikor a törvényjavaslat, ami hamarosan a kormány, a parlament elé kerül, akkor tudunk majd vitatkozni, illetve akkor tudunk pontosító javaslatokat tenni.

Novák Elődnek mondanám, hogy „a magyar népesedési válság kezelésére elég-e a kormány családpolitikája?” kérdésre, az az igazság, hogy még én is nemmel válaszolnék, pedig én jó véleménnyel vagyok egyébként a kormány családpolitikájáról. Az a helyzet, hogy ez nem feltétlenül csak kormányzati és családpolitikai kérdés, hanem kulturális, társadalomszemléleti és sok minden egyéb, amiben kétségkívül szintén van felelőssége a kormánynak is meg az elmúlt éveknek is.

Tehát mondjuk, egy 30 éves, szülőkorban lévő nő, hogyha valahogy úgy alakult az élete, hogy azt gondolja, ő teljesebb és boldogabb életet tud élni gyerek nélkül - vannak ilyenek szép számmal -, akkor én akármilyen családpolitikát, de akármilyen családpolitikát folytathatok, nem biztos, hogy az a hölgy esetleg a nagyszerű családpolitikától is gyermeket fog vállalni. Tehát a közvélemény-kutatásra adott válaszból egyébként nem pontosan lehet levonni azt a következtetést, amit Novák Előd mondott, de szerintem ezt ő is teljesen pontosan tudja; de hát itt a politikai mezőben a politikai vitába sok minden belefér.

És akkor még egy: a családi pótlék, jövedelemhez kötött támogatások esetében, azt tudom mondani, hogy a kormány elkötelezetten halad egy úton, tehát mi azt a választ adjuk a társadalmi kérdésekre, hogy azokat a támogatásokat, amiket a családoknak szeretnénk eljuttatni, azt nem olyan formában szeretnénk eljuttatni a családokhoz, mint ahogy az az elmúlt időszakban történt. És erre csak néhány, mi szoktunk itt, mivel szociális témával foglalkozó bizottság vagyunk, de azért egyetlen számot itt először hadd emeljek ki. Ha megnézzük egy hozzánk hasonló lélekszámú országot, például Csehországot vagy talán Portugáliát, és megnézzük az ottani foglalkoztatottaknak a számát, meg a Magyarországon foglalkoztatottak számát, mondjuk, 2010 környékén, akkor azt látjuk, hogy nagyjából hasonló lélekszámú lakosság esetén Magyarországon egymillió emberrel kevesebb dolgozott, mint ezekben az országokban. Érdeemes végiggondolni, hogy miért. És nagyjából az egyik válasz az, hogy az a szociális rendszer, amit 2010-ig működtettünk, az gyakorlatilag egyenes úton vezetett ide, ezért egy paradigmaváltás történt, és azt mondtuk, hogy nem családi pótlékot adunk az embereknek, hanem azt szeretnénk, ha a családot lehetőleg munkából tartanák el az emberek, és a támogatásokat egyébként a munkához kötött támogatásként biztosítjuk.

Amit Szabó Timea mondott is az elején - lehet, hogy Szél Bernadett volt, bocsánat nem akartam összekeverni őket, csak most nem tudom felidézni, hogy melyikük mondta -, hogy gyakorlatilag az OECD-országok vagy az uniós országok közül, mondjuk, szociálpolitikára az egyik legkisebb összeget fordítja Magyarország. Igen, de ha mondjuk, beleszámítanak ebbe az összegbe, amit nem számítanak bele, hogy mennyi adókedvezményt biztosítunk a családoknak, vagy esetleg beleszámítanak, mondjuk, a közmunkára fordított támogatásokat, közétkeztetés, ingyen tankönyv, akkor ebben az esetben egyből kiderülne, hogy a magyarországi támogatások egyébként uniós összehasonlításban egyáltalán nem alacsonyak, sőt magasak. Csak ugye, az a kérdés, látni kell, hogy a különböző számoknak mi a tartalma, tehát például az adókedvezménnyel biztosított összegek sehogyan sincsenek benne egyébként abban a szociális keretszámban, amit a különböző országok között összehasonlítunk. Más adatokat is meg lehet nézni, most a minap jelent meg egy adatsor, hogy például a kétgyerekes családoknál az egész Unióban messze a legnagyobb adóelőnyt biztosítja Magyarország az összeg uniós országgal szemben, és egyébként ez a háromgyerekes családokra pedig még inkább igaz.

Tehát összefoglalva azt tudom mondani, hogy a családok támogatása egyébként több különböző csatornán keresztül történik, és mi azt gondoljuk, hogy Magyarország fejlődése szempontjából fontos, hogy egy olyan rendszert építsünk ki, ami - hogy mondjam - azt a 4 millió 200 ezres munkavállalói létszámot, aki most jelenleg a munkaerőpiacon dolgozik, az elkövetkező időszakban is nagyobb emelkedésre tudja ösztönözni. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezen a területen, különösen, ha megnézzük, hogy hogyan alakult a foglalkoztatottak aránya 2010, és mondjuk, 2015 között, akkor egyáltalán nincs okunk szégyenkezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rig Lajos képviselőtársam!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Ugye, a magyar szólások tárháza nagyon széles és nagyon találó: amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Ma azt megtehetjük, hogy ezt a javaslatot tárgysorozatba vesszük, hiszen az elképzelés, az irányvonal, úgy vélem, hogy kormánypárti támogatottságot is kaphat. Hiszen amit Harrach Péter képviselőtársam mondott, lehet, hogy még egy nagyobb összegű segítséget is kaphatnak azok az emberek, akik ebben a rendszerben dolgoznak, és ha belegondolunk abba, hogy egyszer mi is megöregszünk, én legalábbis azt szeretném, ha egy olyan ember ápolna és gondozna engem idős koromban, akit ismerek, akit én egyszer felneveltem, aki a gyerekem. A svédek is ugyanebben a rendszerben gondolkodnak, és náluk ez egy működő modell.

Én úgy gondolom, hogy ezt a tárgysorozatba vételt támogatni kell, és ha a kormány ennél magasabb összeget ítél meg, azzal csak egyetlenegy jár jól, aki ebben a rendszerben dolgozik, tehát azok, akik otthon ápolják gyermeküket, idős hozzátartozójukat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Annyi megjegyzést szeretnék tenni, hogy én különbséget tennék a házimunka és az otthonápolás között, a kettő másról szól.

A másik megjegyzésem pedig, hogy Révész Máriusz képviselőtársam hosszan beszélt a Fidesz politikájáról, arról a politikáról, ami inkább az adórendszer típusú támogatást részesíti előnyben, nem pedig a normatív támogatást, tehát például a családi pótlékot, de szeretném kiemelni, hogy ettől független az ápolási rendszer és az, amiről itt beszélünk. És akkor még egyszer megismételném, hogy a kormány most ezen dolgozik, hogy áttekinti az ápolás helyzetét, díjazását és rendszerét. Köszönöm szépen, akkor ezzel a vitát lezárom.

Megadom a szót Szél Bernadett előterjesztő képviselőtársunknak, hogy reagáljon az elhangzottakra.

Dr. Szél Bernadett válasza

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm. Kicsit mindig zavarba jövök, amikor azt hallom, hogy a Fidesz nem úgy akarja csinálni a dolgokat, mint az elmúlt időszakban, hiszen már hat éve kormányoznak, szóval most akkor nem tudom, mire vonatkozott, ami elhangzott. *(Révész Máriusz: Nem úgy akarjuk csinálni, mint 2010-ig.)* Jó, elmúlt időszakot mondtál, de mindegy, majd megnézzük a jegyzőkönyvből. Viszont, ha most 2016-ban valóban nekiállnak, hogy az ápolási díjakat úgymond áttekintsék, akkor örülök neki. Én ezzel kezdtem volna a kormányzást, azt azért hozzáteszem, önök máshogy kezdték a kormányzást.

Azt is egy kicsit furának gondolom - miről beszélünk, kikről beszélünk? Fogyatékosággal élő gyermekeket ápoló, nevelő szülőkről beszélünk, illetve a beteg családtagokat éjjel-nappal ápoló emberekről beszélünk. Ez az érvelés, hogy lehetőleg munkából éljünk meg Magyarországon, szóval, bocsánat, ez itt teljesen tarthatatlan. Ezek az emberek dolgoznak, csak otthon dolgoznak, és olyan munkát végeznek, amit senki más nem tud úgy elvégezni, ahogy ők elvégzik - én azokkal maximálisan egyetérték, akik ezt mondták -, de ezek az emberek nyomorba kerülnek egy ponton túl.

Nem tudom elfogadni, hogy amikor ilyen helyzetben lévő családokról beszélünk, a Fidesz előveszi azt a panelt, hogy a Fidesz lehetőleg a munkából megélést támogatja, nem pedig szociális ellátást akar biztosítani. De én azt gondolom, ezek az emberek nem tudnak dolgozni a munkaerőpiacon, mert olyan élethelyzetben vannak,

amelyben minden erejüket elviszi az ápolás. Nem tudnak dolgozni mást! Ezt tudják végezni!

A házimunka és az otthonápolás közötti differenciálással egyetértek, én ezt nem is hoztam ide. Arra szeretném föl hívni a figyelmet, hogy a sérült, fogyatékos gyermekeket nevelő szülők, illetve a szüleikről gondoskodó felnőttek nagyon nehéz helyzetben vannak; a házimunkán túl végzik még az otthonápolást, ha úgy tetszik.

Mindenre nem fogok tudni reagálni, de azért egypár dologra muszáj. Az adókedvezmény kapcsán: ez is egy fideszes panel, hogy itt mindenféle adókedvezmény van. Igen, van. De ez főleg a gazdagabb családoknál érvényesül. Ezt pontosan tudjuk. És nem lehet elvitatni azoknak a törvényjavaslatoknak a jogosságát, amelyek például az egyszülős családokról szólnak, akikről pontosan tudjuk, hogy minden ötödik család ilyen helyzetben van, és közülük minden második szegénységi küszöb alatt él. Tehát olyan népcsoportokról beszélünk, akik nagyon rossz helyzetben vannak. Nekik nem az adókedvezmény fog segíteni, nekik az fog segíteni, amiről én beszélek itt!

A családi pótlék differenciált emeléséről beszéltem. Én tehát nem azt mondom, hogy mindenkinek adjanak rengeteg családi pótlékot. Én azt mondom, hogy azoknak az embereknek, akiknek az összjövedelmében a családi pótlék egy hatalmas szelet, ott emeljük családi pótlékot, mert még egyszer mondom, nem tud dolgozni a munkaerőpiacon, abból tud élni, amit kap az államtól, és teljesen jogosan mondja, hogy neki ezeket meg kell kapnia, hiszen elvégzi rengeteg más embernek a munkáját, mert ő foglalkozik a beteg gyermekével és ő foglalkozik a beteg szüleiével. S egy kicsit tegyünk már rendet itt a fejekben azzal kapcsolatban, hogy a panelek nem puffogtathatók el univerzálisan, mert ez egy olyan speciális terület, amelyen most vagyunk.

Kíváncsian várom, mert a szavaikból arra következtettem, hogy nem fogják megszavazni a törvényjavaslat-kezdeményezésemet, tehát nem hogy megszavazni nem fogják, hanem tárgysorozatba sem engedik venni. Hát, én egyet tudok önöknek mondani, hogy nagyon fogom figyelni azt a munkát, amit a tárca csinál, és nem fogok habozni kényszeríteni a kormányt arra, hogy végre előrelépjen ezen a területen. Nem fogok még hat évet, nem mintha eddig vártam volna, folyamatosan napirenden volt ez a kérdés ellenzéki oldalról, és a következőkben is számíthatnak arra, hogy napirenden lesz. Mert azok a számok, amelyeket itt most önöknek föltártam és elmondtam, valós emberi életeket jelentenek, és teljesen tarthatatlan az a helyzet, amiben most vagyunk.

Hadd mondjak egy dolgot önöknek! Amikor bekapcsoljuk a rádiót vagy a televíziót, most elég sokat hallunk a láthatatlan munkáról, és ez azt is jelzi, hogy a társadalom is elérkezett egy olyan kritikus ponthoz, amikor már nem fogja hagyni azt, hogy gyakorlatilag a nők többsége által végzett kőkemény munkát annyival lesöpörjék kormányoldaltól, hogy az kulturális, meg nem tudom, milyen szokás, és abba a törvényalkotásnak nincs lehetősége beleszólni. Én azt gondolom, vannak helyzetek, amikor bele kell szólni, és ez pontosan akkor érvényesül, amikor ilyen élethelyzetben lévő emberekről beszélünk, akik hét-huszonnégyben dolgoznak a beteg gyermekük vagy a beteg szülei mellett.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki támogatja, hogy Szél Bernadett javaslatát, amely T/9667. számon szerepel, tárgysorozatba vegyük. (Szavazás.) 6 igen. Ki nem támogatja? (Szavazás.) 7 nem. Ki tartózkodott? (Szavazás.) 2 tartózkodás. A bizottság nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

A napirendi pont tárgyalását lezárom.

c) A szociális diplomák és a gyógypedagógusi felsőfokú végzettség megszerzéséhez szükséges nyelvvizsga-követelmények feltételeinek módosításáról szóló H/9691. számú határozati javaslat

Következik a c) pont: a szociális diplomák és a gyógypedagógusi felsőfokú végzettség megszerzéséhez szükséges nyelvvizsga-követelmények feltételeinek módosításáról szóló határozati javaslat, amelyet H/9691. számon nyújtottak be, Vágó Sebestyén képviselőtársunk önálló indítványa. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Vágó Sebestyén szóbeli kiegészítése

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztában lévén azzal, hogy a diploma megszerzéséhez szükséges nyelvvizsga-követelmény milyen részekből áll össze, és hogy az miért is van, ezt is figyelembe véve nyújtottam be a határozati javaslatomat.

Tudom nagyon jól, hogy egyrészt arról szól a nyelvvizsga-kötelezettség, hogy egyfajta alapműveltséggel, egy minimálisan elvárható alapműveltséggel rendelkezzen az ma Magyarországon, aki felsőfokú végzettséggel rendelkezik, és ehhez hozzátartozik a nyelvtudás is. De úgy gondolom, van a diplomáknak egy speciális területe, mégpedig a szociális diploma, illetve a gyógypedagógiai diploma, amelyeknél viszont az általános szabálytól el lehetne tekinteni, és egy számukra speciálisabban használható, tulajdonképpen nyelvtudással pótolni lehessen a középfokú nyelvvizsga követelményét. A javaslatom az, hogy a szóbeli nyelvvizsga kiváltható legyen egy megfelelő szintű, akár szakmai szintű jelnyelvvizsgával, az írásbeli pedig kiváltható legyen egy Braille-írásból tett vizsgával. Úgy gondolom, több haszna is lenne ennek, egyrészt maguknak az oktatásban részt vevőknek a számára. Elképzelhető, hogy ők ezt egyfajta könnyítésnek élnék meg, talán ez is mondható egy kis pozitívumnak, főleg, ha tudjuk, hogy milyen helyzetben lévő, milyen nehéz pályát választanak, és milyen nehéz pályára készülnek a diploma megszerzése után, optimális esetben, remélhetőleg. Másrészt pedig elősegítené azt a folyamatot, ami egyébként - most ellenzékből ilyen fogok mondani - üdvözlendő a kormány, illetve a kormánypártok intézkedéseiben, hogy előtérbe kerültek akár az akadálymentes hozzáférések, akár a jelnyelvi szolgálat, akár az egyéb szolgálatok tekintetében, illetve a hozzáférés jogszabályi kötelezettségének biztosításával. De úgy gondolom, megfelelő számú szakember viszont nincs, aki ennek eleget tudna tenni, például egy átlag, akár kormányhivatalban, akár önkormányzatban, akár bármilyen más hivatalban nem biztos, hogy találunk egy olyan embert, aki akár egy ad hoc pillanatban, sürgős esetben jelnyelvel tudna kommunikálni az odaérkező hallássérült emberrel. Ezért úgy gondolom, talán ezt az arányt is tudná javítani, és a fogyatékossgal élő emberek akadálymentességét, az egyenlő hozzáférést tudná segíteni egy ilyen intézkedés, mert akkor nagyon nagy számban jönnének ki olyan szociális szakemberek, illetve gyógypedagógusok, akik ezzel a tudással rendelkeznének, és magát a rendszert és az esélyegyenlőséget, a felzárkóztatást tudnák ezáltal segíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselőtársunk!

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Megértve képviselőtársam előterjesztését a diploma megszerzésének nehézségéről, de néhány gondolatot hadd fűzzek hozzá, jómagam is szociális munkás lévén, és olyanként is, aki jelnyelvet is tanult, a legnagyobb tisztelettel a két jelen lévő jelnyelvtolmács tudása előtt.

A jelnyelvtanulás egy nagyon különleges dolog. A Tudományos Akadémia elkezdte ennek az egységesítését, de egyelőre egyfajta akkreditált képzésnek tekinthető, és nem nyelvvizsgának.

Másrészt hasonlóan a többi nyelvhez, ha már nyelvről beszélünk, ez is nagyon gyorsan felejtendő, és ha ezt valaki nem gyakorolja, akkor, azt gondolom, lineárisan jobban felejtendő, mint például az idegen nyelv beszélt változata. Jómagam is néhány mondatot el tudtam annak idején mondani, jelen pillanatban nem biztos, hogy el tudnék néhány szót mutogatni jelnyelven. Tehát az egyik probléma, hogy maga a nyelvvizsga kifejezést, amivel könnyíteni akarjuk a szociális szakma diplomához való jutását, azt gondolom, még nem teljesen körbeírt, definiált; ez a jelnyelvre vonatkozik.

A Braille-írás pedig egyszerűen nem jelnyelv, az egy speciális olvasási készség, amit egyébként az informatika fejlesztésével, a nyelvfelismeréssel és különféle programok telepítésével, azt gondolom, sokkal hatékonyabban lehet manapság már kezelni.

De talán harmadikként a legfontosabb érvet hadd mondjam el, hogy vagy fel kell hígitani, és nem csak a szociális szakmában, hanem egyéb diplomáknál is lehet azt mondani, hogy szükség van a könnyítésre, mert nagyon sok szakemberre van ennek a társadalomnak igénye - én azt gondolom, hogy nem szükséges felhígitani. Még egyszer mondom, énhozzám olyan kollegák fordultak - bocsánat a kifejezésért -, akik megnyerhető választással is kecsegtettek, hogy olyan sokan várják ennek a könnyítését. Még egyszer azt mondom, hogy nem a szociális szféra ellen, de azt gondolom, egyetlen szférát sem emelhetünk ki bizonyos kötelezettség alól, a jelnyelv pedig az egy speciális dolog, amit lehet tanulni, de nem nyelvvizsga típussal. Nem tudom támogatni a magam részéről az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Tapolczai Gergely képviselőtársunk!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Csak pár gondolatot megosztanék. Egyrészt ugye, magam is érintett vagyok mint jelnyelvhasználó. A jelnyelv valóban egy speciális kérdés ebből a szempontból, hogy idegen nyelv is, meg nem is. A siket szülők gyermekei - mindegy, hogy halló vagy siket gyerekről beszélünk - számára anyanyelvnek tekinthető a magyar jelnyelv, viszont egy halló családban felnőtt, tehát jelnyelvismeret nélkül felnőtt ember, aki később tanulja meg a jelnyelvet, számára valóban idegen nyelvről beszélünk. Ugyanakkor mint akkreditált nyelvvizsga még nem rendezett jelen pillanatban a státusza, tehát ilyen szempontból jelnyelvből még nem szerezhető akkreditált nyelvvizsga. Ugyanakkor a jelnyelvoktatás már elmozdult olyan irányba, aminek a vége az lesz és a végcélja is ez, hogy ha a jelnyelv akkreditációja megvalósul, akkor már olyan nyelvvizsgát lehet majd tenni, ami elfogadható, mert az oktatás maga is átalakult az európai rendszernek megfelelően A1-től C1-es szintig.

A gyakorlatban pedig - amit Vágó Sebestyén képviselőtársam említett -, hogy például hivataloknál vagy ügyintézés során ha megjelenik egy hallássérült, és az ügyintéző nem tud vele kommunikálni, jelen pillanatban ez már egyre több módon kiváltható. Az egyik legáltalánosabb megoldás erre maga a tolmács használata, tehát hogy a hallássérült személy visz magával tolmácsot. De egy másik módszer a kontakt videó tolmácsszolgáltatás használata, tehát ha van egy okostelefon vagy egy tablet kéznél és bármilyen internetes hálózat, akkor azonnal fel tudja hívni videohíváson keresztül a tolmácsot, és helyben el tudja intézni az ügyét akár jelnyelven, akár írásos

kommunikációval, akár szájról olvasással kísérve. Folyamatban van a siketvakok számára a Braille-írásos tolmácsolás megoldása is ilyen rendszeren keresztül.

A Braille-írással kapcsolatban pedig megerősítem Kovács Sándor gondolatát; egyrészt nem nyelv, hanem a magyar nyelv egy speciális írásos változata, amiről beszélünk, ugyanakkor ennek a használata egyre csökkenőben van, tehát gyakorlatilag a látássérültek 15 százaléka és főleg az idősebbek, akik ezt használják. Az okostelefonos alkalmazások, illetve a beszédfelismerő alkalmazások, tehát a modern technológiai megoldások irányába tolódik el a dolog.

Szakmailag nem feltétlenül támogatom a javaslatot, de mint érintett személy tartózkodni fogok a szavazásnál.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselőtársam!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én csak egy kérdést szeretnék feltenni Gergőnek. Gergő! Jól értem, ha előáll az a helyzet, hogy ez az akkreditált jelnyelvvizsga megszületik, akkor az ugyanolyan nyelvvizsgának számít, mint bármilyen másik idegen nyelvnél, és akkor ebben az esetben ez ki is váltja, vagy ez elégséges lesz a diploma feltételéhez?

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Szerintem ki fogja váltani, mert egyenértékű lesz más idegen nyelvből tett vizsgával.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólási igény? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor a vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek.

Vágó Sebestyén válasza

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tudom nagyon jól, hogy ezek nem minősülnek nyelvvizsgának, éppen ezért van a határozati javaslat, hogy ezeknél a diplomáknál a nyelvvizsga-kötelezettség legyen helyettesíthető ezeknek a tudásoknak a birtoklásával. Egyébként bevallom férfiasan, hogy már többször gondolkoztam rajta, hogy megtanulom a jelnyelvet, csak valami miatt mindig elmaradt, de még mindig a megvalósítandó terveim között van az életemben; remélem, előbb-utóbb erre sor kerül. Tehát egyelőre személyes tapasztalattal nem tudom, hogy mennyire nehéz megtanulni a jelnyelvet, de nem hiszem, hogy olyan egyszerű feladat lenne, ezért visszavonom, amit egyébként az előterjesztésnél mondtam, hogy könnyítés, mert elképzelhető, hogy egyáltalán nem könnyítés, hanem inkább azt mondom, hogy egy speciálisabb nyelvtudással a nyelvvizsga-kötelezettséget ezen diplomát megszerzők kiválthassák, úgy gondolom, hogy ez jogos igény. És még ha akkreditálva is lesz a jelnyelv mint nyelvvizsgára bocsátható nyelv, az sem biztos, hogy be fog kerülni abba a körbe, ami a diploma megszerzéséhez szükséges nyelvvizsgák között szerepel, mert például eszperantóból is lehet nyelvvizsgát tenni, de ma már nem váltható ki a középfokú nyelvvizsga egy középfokú eszperantó-nyelvvizsgával. Tehát úgy gondolom, hogy ez sem garancia még, talán erre is ráerősíthetne a határozati javaslat.

Ugyanazt tudom elmondani, mint másik ellenzéki előterjesztéseknél, hogy mivel csak a tárgysorozatba vételről kell döntenünk, és hogy ha a célokkal egyet tudnak érteni, akkor szavazzák meg, és módosítsuk a határozati javaslatot a plenáris ülésen, meg módosító indítványokkal úgy, ahogy elfogadhatóvá válik, de én úgy gondolom, hogy ez egy jogos igény, és több szempontból előnyös helyzetet vagy előnyösebb helyzetet teremthetne, mint ami most van. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki az, aki a H/9691. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki volt az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás, tehát a többséget nem kapta meg a javaslat. Tehát 6 igen, 5 nem, 2 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

d) Az egészségügy megmentéséről szóló H/10127. számú határozati javaslat

Következő napirendi pontunk az egészségügy megmentéséről szóló határozati javaslat. Itt is döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és megadom a szót Szabó Timea képviselőtársamnak, aki az előterjesztő.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök asszony. Igyekszem rövidre fogni, mert tudom, hogy már régóta ülünk itt.

Nem kell különösebben ecsetelnem szerintem az egészségügynek az utóbbi időben erősen leromlott helyzetét. Itt már említettük korábban az OECD nemrég megjelent összehasonlító tanulmányát, amiben Magyarországon a legalacsonyabb a várható élettartam, itt a legmagasabb az Unión belül a középkorúak halálozása, az Eurostat szerint az Unión belül Magyarországon fordítják a legkevesebbet az egészségügyre; ráadásul az egészségügyi ráfordításnak is csak a fele az, ami állami ráfordítás, a másik fele az, ami a privát ráfordítás. Itt van az Emberi Erőforrások Minisztériumának nemrég megjelent tanulmánya, amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy 10 éven belül rendkívül veszélyes számra emelkedik azoknak a magyaroknak a száma, akik háziorvosi ellátás nélkül maradnak, tehát konkrétan az EMMI-tanulmányban az szerepel, hogy 2025-re 4,6 millió magyar embernek nem lesz például háziorvosi ellátása. Egyelőre nem nyilvános az ÁNTSZ jelentése a kórházi fertőzésekkel kapcsolatban, de a kiszivárgott információk szerint itt is siralmas a helyzet. A lényeg a lényeg, szerintem itt a jogalkotóknak azonnali lépéseket kell tenniük a helyzet orvoslása - szó szerinti orvoslása - érdekében.

Erről szól az én határozati javaslatom, amely csak a legfontosabb területeket tartalmazza most, tehát például az azonnali bérrendezést, amely nem csak a rezidensekre és orvosokra, hanem az ápolókra is vonatkozik. Reméljük, hogy a kiszivárgott információk az elmúlt napokból nem valósak, hiszen az az ápolóknak megint csak néhány ezer forintos béremelést jelentene. Rendezni kell a kórházak adósságát. Emelni kell drasztikusan az egészségügyre fordított állami hozzájárulást. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a kórházi fertőzéseket visszaszorítsuk, és nem utolsósorban a háziorvosi ellátás és a házi orvosok pótlása az, amit a kormánynak azonnal biztosítani kellene. Szerepelnek még más pontok is ebben a határozati javaslatban, most nem sorolom fel az összeset. Azt kérem, azért támogassák ezt a határozati javaslatot, hiszen ez nem egy törvényjavaslat, nem konkrét intézkedéseket fed le, hanem azokat a területeket foglalja össze, ahol a kormánynak azonnali intézkedéseket kellene tennie.

Itt megint csak nem véleményt, illetve konkrét intézkedéseket kell felsorolni, hanem egyszerűen ahhoz kérem a támogatásukat, hogy tárgysorozatba vegyünk ezt a határozati javaslatot, hogy egyáltalán az Országgyűlés beszéljen ezekről a problémákról, és nyíltan tegye ezt, hallgassuk meg tényleg azt, hogy a kormánynak mit tervez. Én pontosan tudom, hogy ma négykor van megint a különböző szakszervezetekkel leülés, de hát a Cser Ágnessel és társaival való tárgyalásnak már az

elmúlt években sem volt sok haszna. Úgyhogy ezt csak azért mondom, hogy kérem, ne erre hivatkozzanak a kormánypárti képviselők, hogy már ma is van egy leülés a szakszervezetekkel, hiszen ezek a szakszervezetek, azon kívül sokszor, hogy érdekképviseletként beszedik a kötelező tagdíjat, nagyon mást nem csinálnak az egészségügyi dolgozók érdekében.

Arra is kérem önöket, tekintsünk el attól, hogy az elmúlt, a Fidesz-kormányt megelőző időszakban mi történt az egészségüggyel, ne erre fókuszáljunk, mert mi most itt jogalkotóként nem az elmúlt tíz évet próbáljuk megoldani, hanem az elkövetkezendő tíz év problémáit. Márpedig ha így marad az orvoselvándorlás és az ápolóelvándorlás is és például a kórházi fertőzések helyzete, akkor nagyon-nagyon veszélyes jövő elé néz az ország.

Kérem a támogatásukat, kezdjünk el legalább parlamenti szinten beszélni ezekről a problémákról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Kérdezem, a bizottság részéről ki kíván hozzászólni. Bene Ildikó képviselőtársunk!

Hozzászólások

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Röviden szeretnék hozzászólni, és igazából nagyon nehezen tudok erre a határozati javaslatra így reagálni, tekintettel arra, hogy képviselő asszony megmondta, hogy miről ne beszéljünk egyébként.

Azzal, hogy az egészségügy helyzete milyen, és hogy vannak olyan problémák, amelyek bizony megoldást követelnek, és hogy erről nyíltan kell beszélni, ezzel maximálisan egyetértek. Azzal viszont, hogy azt mondjuk, hogy ne beszéljünk az előző időszakról: ez évtizedek problémája, és nyilván egyik percről a másikra ezeket nem fogjuk tudni megoldani. Amit felsorolt képviselő asszony a határozati javaslatában, és leírja, hogy el kell kezdeni, el kell indítani, tételesen föl tudnám azt sorolni, hogy milyen lépések történtek. És nyilván azzal is egyetértek, hogy nem vagyunk abban a helyzetben, hogy azt mondhatnánk, hogy amiket megtettünk, az elegendő. Nyilván nyíltan kell beszélni. Én azt gondolom, hogy ha most az egészségügyi salátatörvény vitájába is képviselő asszony eljött volna és ott lett volna, akkor azért érzékelte volna azt, hogy korrekt módon, és úgy gondolom, jó vitában tudtunk egyeztetni a szaktárcával.

Egyetértünk, hogy nagyon sok teendő van. Azzal is egyetértek, hogy ezekkel a problémákkal foglalkozni kell, és meg kell tenni azokat a lépéseket, amelyekkel a megoldást meg tudjuk találni, akár az eladósodottságot, akár a humán erőforrás helyzetét tekintve, mind a szakdolgozók, mind az orvosok tekintetében. De nyilván azt is látni kell, hogy milyen lépések történtek, amelyeket ennek érdekében már megtettünk.

Azt pedig én, akár a benne dolgozók tekintetében is, nagyon nehezen élem meg, hogy olyan képet próbálnak festeni az egészségügről és a benne dolgozókról, ami egyértelműen csak a negatívumokat sorolja fel. Azt gondolom, sokkal jobb annál a helyzet, mint ahogyan gyakorlatilag nap mint nap a negatívumokkal szembetalálkozunk. Nyilván, még egyszer hangsúlyozom, érdemi vitát, jó szakmai vitát mindannyiunknak föl kell vállalni annak érdekében, hogy ez az ágazat fejlődni tudjon, és hogy meglegyen az a szakmai gárda, aki ezt a valóban korosodó, idősödő társadalmat meg tudja tartani, illetve megvalósuljon az a kórházi fejlesztés Budapesten is, amit mondjuk, mi vidéken szerencsére meg tudtunk élni. De képviselő asszony, még egyszer mondom, én azt gondolom, hogy ennek egy jó szakmai vitának kell lennie. Nem kétségbe vonva és maximálisan értékelve a jóindulatot és az

egészségüggyel kapcsolatos aggodalmát, amivel ezt a határozati javaslatot a számunkra benyújtotta, de én azt gondolom, még egyszer hangsúlyozva, hogy a vitát nem elkerülve, a problémákat őszintén megbeszélve és a szakmai álláspontokat közelítve kell azt kialakítani, mert valóban, tény és való, nagyon komolyan előre kell tekintenünk. Nagyon sok olyan terület van, ahol fejlődnünk kell, és nagyon sok olyan terület van, ahol meg kell hozni azokat a lépéseket, amivel előre tudunk menni. De még egyszer, úgy gondolom, ennek egy szakmai vitának kell lennie, és amiket ön felsorolt, egyesével végignézve el tudnánk mondani, hogy milyen lépések indultak meg. És nem mondom, hogy ez elegendő, de azt gondolom, minden egyes területen nagyon komolyan próbál előrelépni a tárca. Egy jó szakmai vitával ehhez a segítséget meg kell adni. Szerintem erre hamarosan lehetőségünk is lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Mielőtt a vitát lezárom, engedjék meg, hogy egy pár gondolatot megfogalmazzak.

Számomra ez a határozati javaslat azt üzeni, hogy az előterjesztő azt feltételezi, mintha mi, kormánypárti képviselők nem lennénk tisztában azzal, hogy mi a helyzet az egészségügyben. Bene Ildikó képviselőtársam megfogalmazta azt is, hogy hosszan tudnánk sorolni azt, hogy az egészségügy területén mennyi mindent sikerült tennünk, és megfogalmazta azt is, hogy nagyon sok még a teendő. Hozzáteszem, az egészségügyből adódóan lesz is, tehát soha nem elég az, amit az egészségügy területén elvégez az ember. De ne becsüljük le azt a forrást, amit már beletettünk az egészségügybe, a szabályozások korrigálását, és hogy mennyi mindent tettünk az egészségügyért.

A háziiorvosi ellátórendszer helyzetével tisztában vagyunk. Közülünk többen vannak itt olyanok, akik küzdöttek és tettek már az alapellátásért sok mindent; államtitkár úrra nézek, aki szintén nagyon sokat dolgozott ezzel. Sajnos, azt kell mondanom, egyszerű lenne a kérdés akkor, ha ezt csak pénzzel meg lehetne oldani. Sajnos az alapellátás és a házi orvosok pótlása csak pénzzel nem megoldható. Itt újra elmondanám azt, hogy tisztában vagyunk azonban a helyzettel.

A kórházi fertőzések ügyét én nem hoznám be a politika terepére, mert azt látom, politikusként azt tapasztalom, hogy a bulvármédiának ez egy remek jó témája. Én meghagynám a szakembereknek a kórházi fertőzések ügyét, nem hoznám most ide a politikusok elé. Ha bízunk az ÁNTSZ-ben, bízunk a magyar szakembergárdában, akkor bízunk abban, hogy a kórházi fertőzések ügyét a helyén tudják kezelni.

Engedjék meg, hogy csak megemlítsem, Balog Zoltán miniszter úr már bejelentette, és Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úr is beszélt arról, hogy a jövő évben 100 milliárd forintnyi pénzt fog a költségvetés pluszban adni az egészségügyi ellátórendszerre. Ezt se becsüljük le!

Utolsóelőtti megjegyzésem az, hogy igen, ma délután lesz egyeztetés - ez már az ikszedik - a szakszervezetekkel és a kamarákkal. Én nem becsülném le ezt az egyeztetést.

Most akkor nem értem, hogy ha van egyeztetés, akkor az ellenzék egyes képviselői azt becsülik le, ha pedig olyan hangulatban vannak, akkor pedig azzal kritizálják a kormányt, hogy nem egyeztet a kamarákkal és a szakszervezetekkel. Szerintem az egyeztetések rendben mennek, és ez így van rendjén.

Az utolsó megjegyzésem pedig az, hogy a jövő héten kedden egészségügyi vitanap lesz 4 vagy 8 órás keretben. Én kérek minden képviselőt, aki ennek a bizottságnak tagja vagy érdeklő az egészségügy, hogy jöjjön el és szóljon hozzá, és mondja el a javaslatait, hogy mit lehetne még tenni az egészségügy területén. Köszönöm szépen.

A vitát ezzel lezártam. Megadom a szót az előterjesztőnek, Szabó Timeának.

Szabó Timea válasza

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, és köszönöm a kormánypárti hozzászólásokat is. Azt hiszem, itt mindnyájan tudjuk, hogy ez nem egy politikai kérdés számunkra, nem jobboldali meg baloldali kérdés az egészségügy, hanem mindannyiunkat érintő kérdés, és én tudom, hogy önöknek ugyanúgy érdeke ezt rendbe tenni, mint mindenki másnak. Az a probléma, hogy persze nem lehet mindent megoldani pénzzel, de amikor 400 milliárd forintot vontunk ki erről a területről, akkor az azért sajnos egy jelentős dolog, ezért nem tudom feltétlenül értelmezni elnök asszonynak azokat a szavait, hogy milyen sok forrást tettek be a rendszerbe, mert persze voltak uniós források, kórházfelújítások vidéken, de mint például ezt tudjuk, hogy... *(Közbeszólások.)* Kicsit így nehéz beszélni, bocsánat, biztos én vagyok fáradt, csak én sem beszéltem végig az önök hozzászólását. *(Révész Máriusz: Nincs adat. Kérlek, mondd a számokat, ennek így nincs alapja!)* De van, ott van a költségvetés, ezek a számok. Pontosan megnéztük, és ezt még a kormány sem tagadta, hanem erre a kormánynak mindig az volt a válasza, hogy de az előző kormány ennél még többet vont ki.

Én azt gondolom, hogy sokkal nagyobb ráfordítás kellene, már akkor meg tudnánk oldani a problémák egy jó részét. Uniós forrásból ugye, csak vidéki kórházak felújítását lehet véghezvinni; Budapest és Közép-Magyarország kórházait nem, de ez is csak a problémának egy része. És én Zombor képviselőtársam államtitkári munkásságában is abszolút láttam az igyekezetet és jóakaratot, és hogy látta ő is és a tárca is a problémákat, csak az a baj, hogy ha a tárca nem tud több pénzt kilobbizni a költségvetésből erre a területre, így akkor ott nehezen van előrehaladás.

És azt pedig külön nagyon várom, hogy az a 100 milliárd forintnyi összeg, amit Balog Zoltán valóban bejelentett - viszont Varga Mihály nem erősítette meg, sőt -, az hogyan fog megnyilvánulni, mert remélem, nem a tojás áfacsökkenését fogják beszámolni abba, hogy akkor ezzel is növekszik majd az ápolók bére, mert levonódik az az összeg a kiadásaikból. Mert egyelőre néhány hét múlva a költségvetést benyújtják, és szeretném tényleg látni, hogy akkor az előző évihez képest plusz 100 milliárd forintot költ a kormány az egészségügyre.

És csak utolsó gondolatként. Nem az a baj, hogy van egyeztetés vagy nincs egyeztetés, hanem pontosan az az emberek baja, hogy van egyeztetés, de kivel. A kormány ugyanazt játssza el most az egészségügyi egyeztetéseknél, mint az oktatási kerekasztalnál is, hogy nem azokat a szervezeteket hívja meg egyeztetni, amelyek valóban érintettek és kritikai álláspontot fogalmaznak meg a kérdésben, hanem mint az oktatásban a Nagycsaládosok Szövetségét vagy éppen a Magyar Művészeti Akadémiát, most is csak a kormánnyal egyetértő szervezeteket hívták oda ehhez az asztalhoz. *(Közbeszólás: Palkovics László mindenkit hívott.)* Ez megint csak ténylegesen nem igaz, hiszen ezek a szervezetek cáfolták, hogy őket beengedték volna a zárt ülésre, utána mondták, hogy mindenkit meghívnak; úgyhogy én sajnos az egészségügyben is ezt látom, sokkal tágabbra kellene nyitni azok körét, akivel a kormány egyeztet, de ezt csak az elnök asszony megjegyzésére mondtam.

Én továbbra is kérem, támogassák ezt a határozati javaslatot. Látom önökben is egyébként a nyitottságot, a szándékot a probléma megoldására - próbáljunk meg közösen tenni a javításért! Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki az, aki a H/10127. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki

nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság nem támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét.

Az ülés berekesztése

Ezzel a bizottsági ülést berekesztem, és akkor valószínűleg két hét múlva találkozunk, reményeink szerint a Statisztikai Hivatal témájának megtárgyalásával. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 55 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Prin Andrea